

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 171/2019

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. júna 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Laššáková, sudcu Petra Molnára a sudcu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], miesto podnikania [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s. r. o., Kadnárova 83, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ivan Syrový, PhD., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 26/2012 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. mája 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], miesto podnikania [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s. r. o., Kadnárova 83, Bratislava, v mene ktorej koná advokát

JUDr. Ivan Syrový, PhD., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 26/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v procesnom postavení žalobcu sporovou stranou napadnutého konania o zaplatenie sumy 112 294,73 €, ktoré sa začalo 4. júna 2012. Sťažovateľ v sťažnosti popisuje priebeh napadnutého konania a poukázal na predchádzajúce konanie vedené ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 526/2017, v ktorom bolo nálezom z 24. januára 2018 vyslovené porušenie sťažovateľovho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v identickom napadnutom konaní. Z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti vyplýva, že predmetný nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 9. marca 2018.

3. K priebehu konania po právoplatnosti nálezu sťažovateľ uvádza tieto procesné úkony:

„15.5.2018 - Pojednávanie na OS BA III

16.7.2018 - Záverečné zhrnutie sťažovateľa

2.8.2018 - Záverečné zhrnutie žalovaných

18.9.2018 - Pojednávanie na OS BA III

26.9.2018 - Vyjadrenie žalovaných

25.10.2018 - Vyjadrenie sťažovateľa k vyjadreniu žalovaných z 26.9.2018

15.11.2018 - Pojednávanie na OS BA III, kde súd vo veci rozhodol a žalobu zamietol

Súd po doručení znaleckého posudku konal v zásade bezprietahovo, no po rozhodnutí veci na pojednávaní dňa 15.11.2018 až do dnešného dňa nevyhotovil a nedoručil stranám sporu písomný rozsudok a to napriek sťažnosti sťažovateľa k rukám predsedu OS BA III zo dňa 16.4.2019. Do dnešného dňa súd ani len nevybavil predmetnú sťažnosť, preto je sťažovateľ toho názoru, že pokiaľ ani do 6 mesiacov od rozhodnutia súd nevyhotovil písomný rozsudok, vznikol tak ďalší prietah v konaní a nie je tu už ďalší prostriedok

nápravy, pokiaľ predseda OS BA III na sťažnosť na prieťahy nereagoval a preto sa sťažovateľ rozhodol podať predmetnú ústavnú sťažnosť.“

4. Sťažovateľ v sťažnosti poukazuje na to, že právna istota napriek nálezu ústavného súdu nastolená nebola:

„Ako už bolo uvedené po vypracovaní posudku a doručení súdu v októbri 2017 súd konal počas roka 2018 v zásade bezprieťahovo, keď vo veci vykonal 3 pojednávania a umožnil stranám výmenu viacerých písomných podaní a dňa 15.11.2019 na pojednávaní vyniesol rozsudok, ktorým žalobu vo veci samej zamietol.

Podľa §223 ods. 3 CSP rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak.

Sťažovateľ už uviedol, že do dnešného dňa rozsudok vyhotovený a doručený nebol a súčasne nemá vedomosť o tom, že by nastali podmienky odôvodňujúce výnimku z uvedeného t.j. že by predseda súdu na základe vážnych dôvodov rozhodol inak.

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania a už raz konštatované porušenie práv sťažovateľa tak dochádza k ďalším zbytočným prieťahom, ktoré súd nijako neodôvodnil a ani nevybavil sťažnosť predsedovi súdu ohľadom tzv. reštančnosti.

Na základe vyššie uvedeného žiada sťažovateľ priznať nemajetkovú ujmu vo výške 3500,- €. Výšku nemajetkovej ujmy sťažovateľ odôvodňuje tým, že neefektívnym postupom súdu v konaní je aj naďalej v právnej neistote nakoľko je pripravený podať odvolanie...“

5. Sťažovateľ na základe tejto sťažnostnej argumentácie žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezhom v tomto znení:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], miesto podnikania [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní so sp. zn. 43C/26/2012 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 43C/26/2012 vyhotoviť písomný rozsudok vynesený dňa 15.11.2018 a zaslať ho stranám sporu v lehote 30 dní od doručenia nálezu.

3. *Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie v sume 3500,- €, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Dňa 1. marca 2019 nadobudol účinnosť zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251.

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

III.

11. Predmetom predbežného prerokovania je sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Predpokladom vyslovenia porušenia týchto práv je v zmysle doterajšej judikatúry ústavného súdu trvajúce súdne konanie, v ktorom je sťažovateľom označený orgán verejnej moci neodôvodnene nečinný alebo je jeho postup neefektívny takým významným spôsobom, že to vytvára stav, ktorý je nezlučiteľný s podstatou a obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa do nadobudnutia právoplatnosti nálezů sp. zn. III. ÚS 526/2017

12. Z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že v predchádzajúcom konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 526/2017 bolo nálezom z 24. januára 2018 (ktorý nadobudol právoplatnosť 9. marca 2018) vyslovené porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní a vyslovený príkaz adresovaný okresnému súdu konať v tejto veci bez zbytočných prietáhov, ako aj priznané finančné zadost'učinenie.

13. Tento nález tvorí procesnú prekážku *res iudicata* podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde a bráni prípustnosti tej časti sťažnosti, ktorou sťažovateľ opätovne namieta porušenie svojich označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní do 9. marca 2018.

14. Z uvedeného dôvodu ústavný súd v tejto časti sťažnosť odmieta ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa po nadobudnutí právoplatnosti nálezu sp. zn. III. ÚS 526/2017

15. V rozhodnom období po rozhodnutí ústavného súdu okresný súd (aj podľa posúdenia sťažovateľa) postupoval plynulo, uskutočnil tri pojednávania a vyniesol meritórne rozhodnutie. Sťažovateľ namieta priet'ahy pri vyhotovovaní písomného rozsudku a jeho doručovaní s tým, že má v úmysle sa proti nemu odvolať, čím sa právna istota sporových strán ešte oddiali.

16. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že rozsudok vyneseny na pojednávaní 15. novembra 2018 bol vyhotovený a expedovaný sporovým stranám až 10. júna 2019. Predseda okresného súdu na žiadosti zákonnej sudkyne zo 7. decembra 2018, 25. januára 2019, 22. februára 2019 a 5. apríla 2019 opakovane predĺžil lehotu na písomné vyhotovenie rozsudku v tejto veci z ospravedlniteľných dôvodov (okrem iného operácia zákonnej sudkyne a jej následná práceneschopnosť, plánovaná dovolenka, skutková a právna zložitosť veci a dlhodobé preťaženie súdneho oddelenia).

17. V nadväznosti na uvedené zistenia ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený v jeho doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy či práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

18. Po predbežnom preskúmaní sťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní v období po nadobudnutí právoplatnosti predchádzajúceho nálezu ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka napadnutého konania v rozhodnom období sama osebe,

ani zistený ojedinelý prieťah v konaní, nemajú charakter takého ústavne významného pochybenia v postupe okresného súdu, na základe ktorého by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol ústavný súd dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

19. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi obrátiť sa opätovne so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní podľa jeho názoru dochádzalo k zbytočným prieťahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2019